

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΗΛ/ΝΙΩΝ 15/10/2014 | ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ “Κ”

Η αρχή της ακαδημαϊκής χρονιάς μας φέρνει μπροστά σε νέες κινήσεις πανικού στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η συγκυβέρνηση και το Υπουργείο δεν σταματούν να μας εκπλήσσουν με τον τρόπο που επέλεξαν να στοχοποιήσουν -σε αγαστή συνεργασία φυσικά με συγκεκριμένα φερέφωνα ΜΜΕ- για ακόμη μία φορά το ελληνικό Πανεπιστήμιο και τις ακαδημαικές ελευθερίες. Σε πρόσφατο άρθρο με τίτλο “Παράγκα… τρόμου μέσα στην Πανεπιστημιούπολη”, το οποίο δημοσιεύτηκε την Κυριακή στην εφημερίδα **«Καθημερινή»**, ο κ. Λακασάς μέσα σε ένα απίστευτο παραλήρημα τρομοϋστερίας και πανικού επιτίθεται στο πανεπιστημιακό άσυλο. Ακολουθώντας την πάγια τακτική της διαστρεβλωμένης παρουσίασης ενός προβλήματος, ο αρθρογράφος προκρίνει την ριζική αποψίλωση των ακαδημαϊκών και δημοκρατικών ελευθεριών, ώστε να επιληθεί υπαρκτό πρόβλημα ασφάλειας συγκεκριμένων πανεπιστημιακών χώρων.

Με μια πρώτη ανάγνωση φαντάζεται κανείς την Πανεπιστημιούπολη ως άντρο εγκληματικότητας και εμπορίου ναρκωτικών. Ειρωνικό αν λάβει υπόψιν του κάποιος πως σε πολυσύχναστα μέρη του κέντρου της Αθήνας γίνεται απροκάλυπτο εμπόριο ναρκωτικών με την ανοχή της αστυνομίας και πολλές φορές υπό την «διακριτική επίβλεψή» της. Αλλά και από την άλλη, γιατί απορούν οι θιασώτες της μνημονιακής πολιτικής; Μπορεί η διαρκής φτωχοποίηση μεγάλου τμήματος του πληθυσμού της χώρας μας να αφήσει ανεπηρέαστους τους χώρους της πολής, του χώρους εργασίας και σπουδών;

Συγκεκριμένα για το Τμήμα μας, η πραγματικότητα όπως τη βιώνουμε σαν φοιτητές τα τελευταία δύο χρόνια είναι η εξής: Αρχικά παρέες ατόμων που δεν είχαν καμία σχέση με το Τμήμα, εγκαταστάθηκαν στο κυλικείο και αδιαφορώντας για φοιτητές και εργαζόμενους, έκαναν χρήση και διακίνηση ναρκωτικών ουσιών καθημερινά. Αυτή η εικόνα δεν ήταν ανεκτή από κανένα μέλος της κοινότητάς μας και ως Σύλλογος Φοιτητών με δράσεις μας προσπαθήσαμε να τους απομονώσουμε. Σε αυτή μας την προσπάθεια ζητήσαμε τη βοήθεια

της διοίκησης του Τμήματος, η οποία φαίνεται να σχεδίαζε τη μαζική είσοδο security εταιρειών στη σχολή πριν ακόμα από την κυβέρνηση και το Υπουργείο, και έτσι αρνήθηκε οποιαδήποτε συνεργασία για να επιλύσουμε το ζήτημα σαν πανεπιστημιακη κοινότητα. Το πρόβλημα απλά μεταφέρθηκε. Σήμερα τα συγκεκριμένα άτομα έχουν στήσει το παράπηγμά τους λίγα μέτρα μακρυά από το Τμήμα μας.

Σε αντίθεση με τον κ. Λακασά -γνωστό για τα μυθιστορήματα τρόμου που γράφει για τα ελληνικά πανεπιστήμια- που εντοπίζει το πρόβλημα και επιρρίπτει ευθύνες στην προηγούμενη πρυτανική αρχή -πιθανότατα για να εξυπηρετήσει μικροπολιτικούς σκοπούς που συνδέονται με ανάδειξη της νέας, φίλα προσκείμενης στην κυβερνητική πολιτική, πρυτανικής αρχής- και στην ύπαρξη του πανεπιστημιακού ασύλου, εμείς σαν φοιτητές εντοπίζουμε πολύ σοβαρότερα και ουσιαστικότερα προβλήματα.

Τα τελευταία χρόνια και μετά την ένταξη της χώρας μας στο Διεθνή Μηχανισμό Στήριξης και το μνημόνιο, τα εργαστήρια υπολειτουργούν, το αναγνωστήριο του τμήματος που στοίχισε 690.000 ευρώ παραμένει κλειστό λόγω απολύσεων προσωπικού, δεν διδάσκονται μαθήματα λόγω του παγώματος των προσλήψεων στο Δημόσιο τομέα, η απαραίτητη συντήριση και ανακαίνιση της κτηριακής υποδομής του Τμήματος δεν γίνεται ποτέ, με αποτέλεσμα τις ολοένα μεγαλύτερες φθορές (προτζέκτορες που δεν λειτουργούν, αίθουσες που δεν έχουν ούτε κλιματισμό, ούτε θέρμανση, για να μην αναφέρουμε το πρόσφατο διάστημα που το Τμήμα παρέμεινε για περισσότερες από δυο εβδομάδες(!) χωρίς καθαριότητα λόγω των αδικαιολόγητων μαζικών απολύσεων των καθαριστριών).

Ο κ. Λακασάς μας πληροφορεί ότι στο τμήμα τον τελευταίο χρόνο έχουν πραγματοποιηθεί κλοπές εξοπλισμού αξίας 100.000 ευρώ, στοιχείο το οποίο είναι σχετικά ακριβές και προφανώς αποτελεί φθορά για το Τμήμα. Ξεχνάει όμως να αναφέρει ότι λόγω της ένταξης του ΕΚΠΑ στο PSI, η κυβέρνηση έκλεψε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών εν μια νυκτί το 75% των αποθεματικών του, χρήματα που προορίζονταν για σίτηση, στέγαση, συγγράματα φοιτητών και την ύπαρξη τόσο ανθρώπινου δυναμικού όσο και εξοπλισμού για τη λειτουργία του. Τα χρήματα αύτα που χαρίστηκαν στο σώσιμο των τραπεζών και των τραπεζιτών αποτελούν μη αναπληρώσιμη φθορά στην περιουσία του Πανεπιστημίου.

Ενώ λοιπόν μέσα στα παραπάνω πλαίσια του PSI πραγματοποιήθηκαν τεράστιες απολύσεις φυλάκων για να πέσει το κόστος φύλαξης, οι πρυτανικές αρχές εφαρμόζοντας κατα γράμμα την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, δώσανε τη φύλαξη σε ιδιωτική εργολαβία την οποία μάλιστα πληρώσανε 2.700.000 ευρώ! Περισσότερα χρήματα δηλαδή από όσο κόστιζαν οι φύλακες-εργαζόμενοι που είχε το πανεπιστήμιο προηγουμένως. Πάγια τακτική των

καθεστωτικών δυνάμεων άλλωστε είναι να βλέπουν τα προβλήματα της ασφάλειας ως αφορμές για να «κινηθεί η αγορά» της ιδιωτικής αστυνόμευσης, η οποία πέραν του ότι συνεπάγεται εξαντλητικές δημόσιες δαπάνες που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ουσιαστικότερα κατά την γνώμη μας, αποτελετεί επίσης μεγάλη απειλή για τις δημοκρατικές ελευθερίες.

Ο εργαζόμενος του Τμήματος που παρουσιάζεται σαν ήρωας αστυνομικού μυθιστορήματος από το κ. Λακασά μάλλον αποτελεί δημιούργημα της φαντασίας του. Οι εργαζόμενοι του Τμήματος και του Υπολογιστικού Κέντρου νιώθουν συνεχή φόβο, όχι κυρίως από την ύπαρξη των εξωπανεπιστημιακών στοιχείων (τον οποίων την δράση και τις συνηθειες δεν θα μπούμε καν στο κόπο να τις αποδοκιμάσουμε καθότι είναι ξένα και εχθρικά σώματα προς εμάς), αλλά κυρίως από το καθεστώς της γενικής απαξίωσης προς το δημόσιο Πανεπιστήμιο, της διαθεσιμότητας και των συνεχών απολύσεων.

Επιστρέφοντας στο θέμα που μας απασχόλησε όμως, θέλουμε να πούμε ότι δεν παραθέσαμε τα παραπάνω προβλήματα για να το αποσιωπήσουμε τεχνηέντως. Μάλλον αυτή είναι η πρόθεση του αρθρογράφου της «Κ», ο οποίος δε θέλει απλά να αναδείξει με αντικειμενικό τρόπο το υπαρκτό αυτό πρόβλημα, αλλά χρησιμοποιώντας το ως αφορμή, επιτίθεται στο άσυλο και σε όσους το υπερασπίζονται, διαστρεβλώνοντας μάλιστα τα επιχειρήματα και τις προθέσεις τους.

Ο Σύλλογος Φοιτητών με νέες πρωτοβουλίες του το επόμενο διάστημα, μέσα από συλλογικές διαδικασίες που θα εμπλέκουν το σύνολο της ακαδημαικής κοινότητας, θα βάλει τις βάσεις για να ενεργοποιηθεί μια μαζική δημοκρατική περιφρούρηση και υπεράσπιση των χώρων του Πανεπιστημίου. Το εμπόριο ναρκωτικών, οι κλοπές και η απαξίωση της κτηριακής υποδομής δεν θα πρέπει να γίνουν συνήθεια στους χώρους που σπουδάζουμε και εργαζόμαστε! Ήδη σαν Σύλλογος Φοιτητών τους τελευταίους μήνες πήραμε το παρατημένο και κλειστό κυλικείο και το λειτουργούμε αυτοδιαχειριστικά και μη κερδοσκοπικά. Δημιουργήσαμε δηλαδή ένα χώρο αλληλεγγύης και συντροφικότητας που δεν χωρούσε λούμπεν στοιχεία και περιθωριακούς εμπόρους ναρκωτικών, αλλά ούτε και ιδιώτες που θα επιβαρύναν ακόμη περισσότερο τις τσέπες των φοιτητών. Δεν θα σταματήσουμε όμως εδώ. Θα πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας προασπίζοντας το Πανεπιστήμιο από όλους αυτούς, αλλά και από τους διάφορους καλοθελητές εμπόρους ασφάλειας που στόχο έχουν να αστυνομεύουν και να οριοθετούν την εξ’ ορισμού ελεύθερη ακαδημαϊκή και πολιτική δραστηριότητα. Στόχος μας δεν είναι το αποστηρωμένο από ιδέες και ελευθερία, πανεπιστήμιο φρούριο και άντρο των εταιρειών που θέλει η κυβέρνηση και η Τρόικα. Στόχος μας είναι ένα ίδρυμα πραγματικού ακαδημαιϊκού και επιστημονικού πλουραλισμού που θα αντιμετωπίζει τα προβλήματα και τις παθογένειες με

διεκδίκηση και συλλογική πυγμή. Απέναντι σε αυτή μας την νέα τοποθέτηση περιμένουμε το αμέσως επόμενο διάστημα να πάρουν θέση όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς (Πρυτανεία και Διοίκηση του ΕΚΠΑ, Πρόεδρος και Διοίκηση του Τμήματος, σωματεία και συλλογικότητες των εργαζομένων εντός του πανεπιστημίου).

Καλούμε σε ανοιχτό συντονιστικό όλους τους φοιτητικούς συλλόγους της Παν/πολης, τους μαθητές και τους συλλόγους ΕΛΜΕ, καθώς και κάθε συλλογικότητα κατοίκων της γύρω περιοχής τη Δευτέρα στις 17.00 στο Τμήμα Πληροφορικής.